

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

maa forvente, Fremtiden vil kræve, nemlig Lynfrysning, Opførelse af Fryseværker. Det, det her drejer sig om, er, synes jeg, en Op-gave, det er naturligt at løse gennem de heromhandlede Midler.

Til det ærede Medlem Hr. Søren Olesen vil jeg sige, at hvis det var saa enkelt, at Loven kun var nødvendig af Hensyn til Englandsoverenskomsten, var det jo ingen Sag. Men saa enkelt er det nu ikke. Loven er om muligt endnu mere nødvendig, naar Talen er om Salg til saakaldt Tredieland. Det er jo ingenlunde saaledes i Øjeblikket, at det, vi savner, er Markeder. Det gælder i hvert Fald for Hovedparten af vore Varer, at der er Markeder nok, der spørger efter dem.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen skal jeg svare, at alle de Oplysninger, der kan gives, og som jeg er i Stand til at fremskaffe, vil jeg selvfølgelig med stor Glæde give i et Udvalg. Jeg forstaar udmærket, at Rigsdagens Partier kan ønske at høre, hvorledes det gaar med Opfyldelsen af vore Handelsforpligtelser. Mig bekendt er der ikke noget Omraade, hvor det har voldt nævneværdige Vanskeligheder; jeg tror oven i Købet jeg kan sige, at det sjældent er gaaet saa programæssigt, om jeg maa bruge det Udtryk, som Tilfældet har været i den sidste Tid. Hvad det angaar, at Rigsdagen skulde have et særligt Udvalg til at følge Udenrigshandelen, er det selvfølgelig noget, som ikke jeg bestemmer, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at de paagældende Erhvervs Repræsentanter har Lejlighed til at følge disse Forhold, og der er jo ogsaa de ugentlige Møder i Handelsministeriet, hvor Repræsentanter for de forskellige Erhvervsorganisationer og Arbejderbevægelsens Erhvervsraad er til Stede, og hvor disse Ting drøftes igennem.

Men, som sagt, jeg skal være villig til i et Udvalg at komme med de Oplysninger, man maatte ønske.

Jørgen Gram: Det ærede Medlem Hr. Aage Fogh drog ret stærkt til Felts mod de landbrugsministerielle Udvalg, og selv om han ikke afgjort sagde, at disse Udvalg kunde undværes, var det dog Meningen, at der var saa meget at kritisere ved dem, at der i høj Grad trængtes til en Undersøgelse af, om man ikke skulde have en Forbedring, eventuelt en helt ny Ordning, paa det Omraade. Jeg skal ikke have det allermindste imod — og jeg er sikker paa, at det samme gælder mig Parti —, at hele Forholdet tages op til Undersøgelse, for den bedste Ordning kan aldrig være for god. Men naar man gaar

saa vidt, at man spørger, om vi ikke allerede nu kan undvære disse Udvalg, vil jeg gøre opmærksom paa, hvad der egentlig var Baggrunden for, at Udvalgene blev nedsat, og at den delvise Centralisering fandt Sted.

Aarsagen til Lovens Fremkomst i sin Tid og til de senere Fornyelser var jo, at Grænserne lukkedes for Samhandelen mellem Landene, at der udefra indførtes Kontingenteringer af vore Landbrugsvarer, og at endvidere Staterne fra relativ fri Omsætning, bortset fra Tolden, gik over til tosidede Handelstraktater, foruden at der jo er højst forskellige Priser i de forskellige Lande, som vi ønskede at sælge til. Af afgørende Betydning er det ogsaa, at vort Samfund har mere Interesse i at sælge til visse Lande end til andre. Denne Interesse er jo fortsat til Stede, men det er ganske givet, at de private Eksportører selvfølgelig helst ser, at de kan faa Del i Eksporten til de Lande, hvor der betales den højeste Pris, hvorimod en Eksport til andre Lande, som Samfundet har Interesse i, til lavere Priser, den vilde man lade ligge. Et andet Forhold, der gør sig gældende i Øjeblikket, er den højst forskellige Værdi, det har for Samfundet at faa fat i en bestemt Valuta. Valutaerne i de forskellige Lande, som vi kan sælge til, er jo af ganske ulige Værdi for vort Land, og derfor er det nødvendigt, at der i Øjeblikket er en Slags Central, der kan fordele denne Eksport, eller jeg vil hellere sige: tage sig af Eksporten til samtlige Lande.

Nu er det, det ærede Medlem Hr. Aage Fogh siger, at enhver Form for Konkurrence udelukkes, naar det kun er muligt at eksportere efter Henvendelse til de bestaaende Udvalg. Hertil maa svares, at det er ikke Tilfældet — op imod Halvdelen af den samlede Eksport foregaar gennem Privateksportører, selvfølgelig under en vis Medvirken fra de landbrugsministerielle Udvalg. Jeg kan i hvert Fald, hvad angaar det Udvalg, som jeg nu gennem over 10 Aar har haft nær Tilknytning til, Hesteeksportudvalget, sige, at der hidkalder vi i saa høj Grad, som det er muligt, Medvirken fra de private Eksportørers Side.

Jeg kan give det ærede Medlem og andre et Eksempel paa det nødvendige i, at der er et vist Organ, som skal have Myndighed paa Udførselsomraadet. Da der forrige Sommer overhovedet ingen Udførsel var af Heste til noget Land, aabnede der sig pludselig et Marked i Schweiz, hvor Prisniveauet var saaledes, at der kunde betales en høj Pris for Hestene, medens der som sagt ingen Afsætningsmuligheder var til andre Lande. Det var dog et begrænset